02/06/19 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୨୪.୧୨.୮୪
ମଧୁବନ

" ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହର ମହତ୍ୱ"

ଆଜି ସ୍ନେହର ସାଗର ବାବା ନିଜର ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ଚାତ୍ରକ ସଦୃଶ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କି ଅନେକ ଜନ୍ମରୁ ଏହି ସଚ୍ଚା ଏବଂ ଅବିନାଶୀ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହ ପାଇବା ପାଇଁ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତେବେ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମ ଧରି ତୃଷାର୍ତ୍ତ ବା ଚାତ୍ରକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ, ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ଭକ୍ତଆତ୍ମା ହେବା କାରଣରୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସ୍ନେହର ଭିକାରୀ ହୋଇଯାଇଥିଲ । ଏବେ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଭିକାରୀରୁ ସ୍ନେହର ସାଗରଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ କରିଛନ୍ତି । ଅନୁଭବ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରୁ ଏବେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଆପେ ଆପେ ବାହାରୁଛି ଯେ "ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହ ଆମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର" । ତେଣୁ ଭିକାରୀରୁ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଜୀବନରେ ସ୍ନେହର ଆବଶ୍ୟକତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି କାରଣ ଜୀବନରେ ଯଦି ସ୍ନେହ ନାହିଁ ତେବେ ଜୀବନ ନୀରସ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । "ସ୍ନେହ" ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିନିଷ ଯାହାକି ଆଜିର ସାଧାରଣ ଲୋକମାନେ ସ୍ନେହକୁ ହିଁ ଭଗବାନ ବୋଲି ମାନିନେଇଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ସ୍ନେହ ହିଁ ପରମାତ୍ମା ବା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ସ୍ନେହ । ତେଣୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଯେତିକି ଉଚ୍ଚ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ମାନୁଛନ୍ତି ସ୍ନେହକୁ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ମାନୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ବା ପ୍ରେମର ଆଖ୍ୟା ଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏପରି କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ତାହା ଜଣା ନାହିଁ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଯେତେବେଳେ ବି ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଉପରକୁ ଆସିଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ସାକାର ସ୍ୱରୂପରେ ସ୍ନେହ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଅନୁଭବ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍ନେହ ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦାନ ହେଉଛି ସ୍ନେହ । ସ୍ନେହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି । ସ୍ନେହର ପାଳନା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାର ଯୋଗ୍ୟ କରିଛି । ସ୍ନେହ ହିଁ ସହଜଯୋଗୀ, କର୍ମଯୋଗୀ, ସ୍ୱତଃଯୋଗୀ କରିଛି । ସ୍ନେହ ହିଁ ବିନାଶୀ ତ୍ୟାଗକୁ ଭାଗ୍ୟ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରାଇଛି, ଭାବୁଛ ଏହା ତ୍ୟାଗ ନୁହେଁ ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ହିଁ କରାଇଛି ନା । ଏହି ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ତୋଫାନକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଉପହାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ । ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ପିଲାମାନେ କଷ୍ଟକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତି ସହଜ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହ ହିଁ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଡି ହୋଇଥିବା ମନକୁ ଟୁକୁରା-ଟୁକୁରା ହୋଇଯାଇଥିବା ହୃଦୟକୁ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡି ଦେଇଛି । ଏବେ ତ କେବଳ ଦିଲର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ଦିଲାରାମଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ରହିଛି । ଏବେ ଆଉ ହୃଦୟ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ନାହିଁ । ସ୍ନେହ ହିଁ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିଦେଇଛି । ସ୍ନେହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ସଂଗରେ ରହିବା ଅନୁଭବ କରାଇ ସଦା ସମର୍ଥ କରିଦେଇଛି । ସ୍ନେହ ହିଁ ଯୁଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛି । କଳିଯୁଗୀରୁ ସଂଗମଯୁଗୀ କରିଦେଇଛି । ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ଦୁଃଖକଷ୍ଟର ଦୁନିଆକୁ ସୁଖର ଏବଂ ଖୁସିର ଦୁନିଆରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛି । ତେବେ ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହର ଏତିକି ମହତ୍ୱ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ମହତ୍ୱକୁ ଜାଣିପାରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ମହାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେ ସବୁ ଏହିଭଳି ମହାନ ହୋଇଯାଇଛ ନା । ସବୁଠାରୁ ସହଜ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଏହା ହିଁ ଅଟେ । ସ୍ନେହରେ ସଦା-ସର୍ବଦା ମଗ୍ନ ରୁହ । ଯେପରି ସ୍ନେହରେ ଲବଲୀନ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଉପରେ କେବେହେଲେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ମାୟାର ପ୍ରଭାବ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଲବଲୀନ ଅବସ୍ଥା ମାୟାପ୍ରୁଫ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ଅବସ୍ଥା ଅଟେ । ତେଣୁ ସ୍ନେହରେ ରହିବା ସହଜ ଅଟେ ନା । ସ୍ନେହ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମଧୁବନ ନିବାସୀ କରିଦେଇଛି । ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ ନା! ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦା ସ୍ନେହୀ ଭବର ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍ନେହରେ ଏଭଳି ଯାଦୁ ରହିଛି ଯାହାକି ଯାହାକୁ ଯାହା ମାଗିବ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ବା ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ, ସ୍ୱାର୍ଥଯୁକ୍ତ ସ୍ନେହ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ସ୍ନେହୀ ହେବା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତାର ସମୟ ଆସିଯାଏ ସେତେବେଳେ ମିଠାବାବା, ପ୍ୟାରା ବାବା କହି ସ୍ନେହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହୁଅ ନାହିଁ । ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଥାଅ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାପଦାଦା ସଦାସର୍ବଦା ଛତ୍ରଛାୟା ଭଳି ରହିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ସମୟ ଅନୁସାରେ ମନେ ପକାଉଥିବା ବା ସ୍ୱାର୍ଥ ଆଧାରରେ ମନେ ପକାଉଥିବାର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଠାରୁ ଯଥା ଶକ୍ତି, ଯଥା ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ସହଯୋଗ ରୂପକ ପ୍ରତିଦାନ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଯଥା ଶକ୍ତି । ସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ମିଳିନଥାଏ । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ହୃଦୟର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ । ବୁଝିଲ!

ବାପଦାଦା ମଧୁବନ ଘରର ଶୋଭା ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସ୍ନେହର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କର ଘରର ବିଶେଷ ଶୋଭା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମଧୁବନ ରୂପୀ ବେହଦ ଘରର ପିଲାମାନେ ହିଁ ଶୃଙ୍ଗାର ଅଟନ୍ତି । ଏହିଭଳି ନିଜକୁ ମନେ କରୁଛ ନା । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ବଡ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କୁଆଡେ କୁଆଡେ ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ବିଶେଷ କରି

ବିଦେଶୀମାନେ ବା ଭାରତବାସୀ ପିଲାମାନେ ମଧୁବନ ମିଠା ଘରେ ବଡ ଦିନକୁ ବଡରୁ ବଡ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ବଡ ଦିନଟି ବିଶେଷ କରି 'ବାବା ଏବଂ ଦାଦା' ଉଭୟଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଦିବସ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଦାତା ରୂପରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ବୃଦ୍ଧ ରୂପରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ । କେତେ ବି ଯୁବକ ରୂପରେ ଦେଖାନ୍ତି ନାହିଁ, ତାଙ୍କୁ (ସାନ୍ତାକ୍ରୁଜ)ଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ବୃଦ୍ଧ ରୂପରେ ହିଁ ଦେଖାଇଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଟି ରଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ଧଳାରଙ୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଲାଲରଙ୍ଗ । ତେବେ ବାବା ଏବଂ ଦାଦା ଉଭୟଙ୍କର ଏହା ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ବଡ ଆଦର ସହିତ ଏହି ବିଶେଷ ଦିନରେ ନିଜର ମନ ପସନ୍ଦର ଜିନିଷ ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଫାଦରଙ୍କୁ ମାଗିଥା'ନ୍ତି ବା ମାଗିବା ପାଇଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରଖିଥା'ନ୍ତି ଯେ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ଚାହେଁ ପୁରୁଣା ଶୁଦ୍ର ଜୀବନରେ ଯେତେ ବି ବୟସ୍କ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ଛୋଟ ପିଲା ହିଁ କୁହାଯିବ । ତେଣୁ ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଯାହା ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନା କରୁଛନ୍ତି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ନା । ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ପ୍ରତୀକ ରୂପରେ ଶେଷ ଧର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥା ରୂପରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗ ରୂପୀ ବଡ ଦିନର ବହୁତ ବହୁତ ଉପହାର ସବୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଯାଇଛି ନା । ବିଶେଷ କରି ଏହି ବଡ ଦିନଟି ଉପହାର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନର ଦିନ ଅଟେ । ତେବେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଉପହାର ରୂପରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ରହୁନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ବଡ ଦିନକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାରୁ ବଡରୁ ବଡ ହୃଦୟବାନ ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଇଛ । ବିଶ୍ୱକୁ ଦାନ ଦେଉଥିବା ପିଲାମାନେ ତ ବିଶାଳ ହୃଦୟବାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସଂଗମଯୁଗୀ ବଡ ଦିନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖୋଲା ହୃଦୟରେ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସେମାନେ ତ ରାତି ୧୨ଟା ବାଜିବା ପରେ ଯାଇ ବଡ ଦିନ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଆଗରେ ଅଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ପାଳନ କରୁଛ, ପରେ ସେମାନେ ପାଳନ କରିବେ । ବିଶେଷ ଭାବରେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ବଡ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସ୍ଥୂଳ ରୂପରେ ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ଉପହାର ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ଉପହାର ବଦଳରେ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହୀ ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବାର, ସର୍ବଦା ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିବା ଲବଲୀନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବାର ପଦ୍ମଗୁଣା ବରଦାନ ଭରା ଅମର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତିର ପ୍ରତିଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚୁଥିବେ, ଗାଉଥିବେ ଏବଂ ମୁଖମିଠା କରୁଥିବେ । ସେହିଭଳି ଭାରତବାସୀ ବିଶେଷ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହଜଯୋଗୀ, ସ୍ୱତଃଯୋଗୀ ହେବାର ବରଦାନ ସ୍ନାଦପ୍ୟାର ରୂପରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦାତା ଏବଂ ବିଧାତା ବାପଦାଦା ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିକୁ ସଦା ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ଅନୁଭବ କରିବାର ସ୍ନାଦପ୍ୟାର ଦେଉଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ପୁନର୍ବାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସ୍ନାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- (୧)- ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ନିଜକୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ତେବେ ଯେତେ ଯେତେ ନିଜେ ନ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବ ସେତେସେତେ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ନ୍ୟାରା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ ବାବାଙ୍କର ପ୍ୟାରା ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାରାପ୍ୟାରା ଅଟ ନା କେଉଁଠି ଆକର୍ଷଣ ରହୁଛି ? ଯଦି କାହା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ନାହିଁ ତେବେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ନିକଟକୁ ହିଁ ବୁଦ୍ଧି ଆପେ ଆପେ ଚାଲିଯିବ । ଅନ୍ୟ କୁଆଡେ ବି ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସହଜ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀର ସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ ହେବ । ତେଣୁ ଏବେ ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ଆଉ କେବେ ହେବ ? ଯେବେକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତେ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି, ଯାହାକି ସତ୍ୟଯୁଗର ପ୍ରାପ୍ତି ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଧାରରେ ହିଁ ମିଳିବ । ତେଣୁ ଏବେ ସହଜଯୋଗୀ ଏବଂ ସଦାକାଳର ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ସହଯୋଗୀ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସମାନ ଏବଂ ସମୀପ ରତ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କର ନିକଟତମ ଏବଂ ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା ରତ୍ନ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ଯେଉଁମାନେ ସାଥୀରେ ଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସାହାରା ମିଳିଥାଏ । ଯିଏ ସାଥୀରେ ରହୁନାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସାହାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳୁନାହିଁ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସାହାରା ମିଳିଗଲା ତେବେ କୌଣସି ବିଘ୍ନ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କର ସାହାରା ଅଛି ସେଠାରେ ମାୟା ଆପେ ଆପେ ଦୂରେଇ ଯାଇଥାଏ । କାରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୁର୍ବଳ କ'ଣ କରିପାରିବ ? ଦୂରେଇ ରହିବ ନା । ସେହିଭଳି ମାୟା ମଧ୍ୟ ଦୂରେଇ ରହିବ, ମୁକାବିଲା କରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ମାୟାଜିତ ଅଟ ତ ? ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ, ନୂଆ ନୂଆ ରୂପରେ ମାୟା ଆସୁଛି କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ମାୟାକୁ ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମାୟାର ସବୁ ରୂପକୁ ଜାଣିପାରିବେ ଏବଂ ଜାଣିଯିବା ପରେ ଦୂରେଇ ଯିବେ । ଯେତେବେଳେ ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଆଉ କେହି ବି ହଲଚଲ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତେବି ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ହଲଚଲ୍ ହୁଅ ନାହିଁ ।

ଅମୃତବେଳାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ଏବଂ ସେବା, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଥିରେ ଆକର୍ଷଣ ନ ରହୁ । ବାବା ମିଳିଗଲେ ଏବଂ ତୁମେ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଗଲ । କାହିଁକି ନା ଯାହା ସବୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳିଛି ତାକୁ ଯେତେ ବାଣ୍ଟିବ ତାହା ସେତେ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଗୋଟିଏ ଦିଅ ଏବଂ ପଦ୍ମାଗୁଣା ପାଅ । ଏହି କଥା ମନେ ରଖ ଯେ — ମୁଁ ସର୍ବ ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକ ଅଟେ ଏବଂ ସର୍ବଭଣ୍ଡାର ମଧ୍ୟ ଭରପୁର ଅଟେ । ଯାହାଙ୍କୁ ସାରା ଦୁନିଆ ଖୋଜୁଛି ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲି । ଦୁଃଖ ଦୁନିଆରୁ ଦୂରେଇ ସୁଖ ଦୁନିଆରେ ପହଁଞ୍ଚିଗଲ । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ସୁଖର ସାଗରରେ ଲହଡିରେ ଖେଳୁଥାଅ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର କରୁଥାଅ । ଆଚ୍ଛା!

“ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଥିବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ମହାବାକ୍ୟ”

“ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନରେ ସଭ୍ୟତା ରୂପୀ ସଂସ୍କାରକୁ ଧାରଣ କର”

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର କଲଚର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସ୍କାର ହେଲା ‘ସଭ୍ୟତା’ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଚେହେରା ଏବଂ ଚଳଣୀ ଦ୍ୱାରା ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂସ୍କାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ହସହସ ଚେହେରାରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସନ୍ତୁ । କେହି କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜର ଏହି ସଂସ୍କାରକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡ ନାହିଁ । ଏବେ ନିଜ ଜୀବନରେ ନୂଆ ସଭ୍ୟତାର ସଂସ୍କାର ଦେଖାଅ । କମ୍ କଥା କୁହ, ଧୀରେ କଥା କୁହ ଏବଂ ମିଠା କଥା କୁହ । ଯଦି ନ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ କେତେବେଳେ କ୍ରୋଧ ବା ବିରକ୍ତି ଭାବ ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ଅନ୍ତରର ସହିତ କୁହ, “ମିଠା ବାବା” ତେବେ ବିଶେଷ ସହଯୋଗ ମିଳିଯିବ । ଯଦି ମନ ଭିତରେ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ପ୍ରେମଭାବନା ଜାଗ୍ରତ କରିବ ତେବେ କ୍ରୋଧ ରୂପୀ ମହାଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । କେତେକ ପିଲା ଆଜିକାଲି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଅସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ପାରିବି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୁଣିପାରିବି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅସତ୍ୟକୁ ଦେଖି ବା ମିଥ୍ୟା କଥା ଶୁଣି ମନ ଭିତରେ କ୍ରୋଧ ଆସିଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ସିଏ ଅସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତୁମକୁ ଅସତ୍ୟକୁ ଦେଖି କ୍ରୋଧ ଆସୁଛି ତେବେ ତୁମର କ୍ରୋଧ ମଧ୍ୟ ଅସତ୍ୟ ଅଟେ ନା! ତେଣୁ ଅସତ୍ୟତାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଭିତରେ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର କାରଣ ସତ୍ୟତାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ସଭ୍ୟତା । ଯଦି ତୁମେ ସଚ୍ଚା ଅଟ ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ତୁମ ଭିତରେ ଅଛି ତେବେ ସଭ୍ୟତାକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡ ନାହିଁ, ତେବେ ସତ୍ୟତାକୁ ସିଦ୍ଧ କର କିନ୍ତୁ ସଭ୍ୟତା ପୂର୍ବକ । ଯଦି ସଭ୍ୟତାକୁ ଛାଡି ଅସଭ୍ୟ ଭାବରେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ସେତେ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଅସଭ୍ୟତାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ଜିଦ୍ କରିବା ଏବଂ ସଭ୍ୟତାର ଚିହ୍ନ ହେଲା ନିର୍ମାଣତା । ସତ୍ୟତାକୁ ସିଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବଦା ନିଜେ ନିର୍ମାଣଚିତ୍ତ ହୋଇ ସଭ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ଯଦି କ୍ରୋଧର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କେହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାଏ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେଥିରେ କିଛି ନା କିଛି ଅସତ୍ୟତା ମିଶ୍ରିତ ଅଛି । କେହି କେହି ପିଲାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଭାଷା ହୋଇଗଲାଣି ଯେ — ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କହୁଛି ବା ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟ କହୁଛି, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟକୁ ସିଦ୍ଧ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାରଣ ସତ୍ୟ ଏଭଳି ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମାନ ଅଟେ ଯାହାକି ଲୁଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଚାହେଁ କେହି କେତେ ବି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରୁ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରକାଶ କେବେ ବି ଲୁଚିପାରିବ ନାହିଁ । ସଭ୍ୟତାପୂର୍ବକ ବାଣୀ, ସଭ୍ୟତାପୂର୍ବକ ଚାଲି-ଚଳଣ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଅସତ୍ୟ କଥା ଦେଖୁଛ ବା ଶୁଣୁଛ ତେବେ ଅସତ୍ୟର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର ନାହିଁ । କେହି କେହି କହିଥା’ନ୍ତି ଏହା ତ ପାପ କର୍ମ ଅଟେ ନା, ମୁଁ ପାପକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଅସତ୍ୟତାର ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା — ଏହା ମଧ୍ୟ ପାପ ଅଟେ ନା । ଲୌକିକ ପରିବାରରେ ଯଦି ସେହିଭଳି କୌଣସି କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ବା ଦେଖିବା ପାଇଁ ମିଳେ ତେବେ ତାହାକୁ ପ୍ରଚାର-ପ୍ରସାର କରନ୍ତି ନାହିଁ କାନରେ ଶୁଣନ୍ତି ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ଲୁଚାଇ ଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି କେହି ବ୍ୟର୍ଥ କଥାର ପ୍ରସାର କରୁଥା’ନ୍ତି ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ପାପର ଅଂଶ ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଛୋଟ ଛୋଟ ପାପ ଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଉଡିବା ଭଳି ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ, ସେଥିପାଇଁ କର୍ମର ଏହି ଗହନ ଗତିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ସଭ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କର । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ସଂସ୍କାରଯୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲି-ଚଳନ ସତ୍ୟତାରୂପୀ ସଭ୍ୟତାର ଅନୁଭବ କରାଉ । ଏମିତି ବି ରାଜକୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସଭ୍ୟତାର ଦେବୀ ବା ଦେବତା କୁହାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର କଥା କହିବା, ଦେଖିବା, ଚାଲିବା, ଖାଇବା-ପିଇବା, ଉଠିବା-ବସିବା, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ସଭ୍ୟତା ଏବଂ ସତ୍ୟତା ସ୍ୱତଃ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ତ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସଭ୍ୟତା ଆଦୌ ନଥିବ -- ଏଭଳି କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । କେହି କେହି ପିଲା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏମିତି ତ କେବେ କ୍ରୋଧ କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ମିଛ କହୁଥିବ ତେବେ ମୋର କ୍ରୋଧ ଆସିଯିବ । ସିଏ ମିଛ କହିଲା, ତୁମେ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ କଥା କହିଲ, ତେବେ ଉଭୟଙ୍କ ଭିତରେ ଠିକ କିଏ ? ଆଉ କେହି ବଡ ଚତୁରତା ପୂର୍ବକ କହିଥା’ନ୍ତି, ମୁଁ କ୍ରୋଧ କରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୋର ପାଟି ଟିକିଏ ବଡ ବା ମୁଁ ଟିକିଏ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥା କୁହେ । କିନ୍ତୁ ଯେବେକି ବିଜ୍ଞାନର ଉପକରଣ ଦ୍ୱାରା ଶବ୍ଦକୁ କମ-ବେଶି କରି ହେଉଛି ତେବେ କ’ଣ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ନିଜର ଶବ୍ଦର ଗତିକୁ କମ ବା ବେଶି କରିପାରିବ ନାହିଁ ? ଯେପରି ଅଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି କ୍ରୋଧ ସେହିପରି ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସହନଶକ୍ତି ଅଟେ । ତେବେ ଅଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତି

କ୍ରୋଧକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ନିଜର ସଂସ୍କାର କରିଦେଇଛ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଛ ଏବଂ କ୍ଷମା ମଧ୍ୟ ମାଗିନେଉଛ । ସେହିଭଳି ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣକୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜ୍ଞାନର କଥାକୁ ନିଜର ସଂସ୍କାର କରିଦିଅ ତେବେ ତୁମ ଭିତରେ ସଭ୍ୟତା ଆସିବାକୁ ଲାଗିବ ।

କେହି କେହି ତ ଭାବୁଛନ୍ତି ବୋଧ ହୁଏ କ୍ରୋଧ କୌଣସି ବିକାର ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଅଟେ । କିନ୍ତୁ କ୍ରୋଧ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାର ମହାଶତ୍ରୁ, କାହିଁକି ନା କ୍ରୋଧ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା ଦ୍ୱାରା ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ କ୍ରୋଧକୁ ଦେଖି ବାବାଙ୍କର ବହୁତ ନିନ୍ଦା ହୋଇଥାଏ । ଦେଖଣାହାରି ଏହିକଥା କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଦେଖିନେଲୁ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ! ସେଥିପାଇଁ ଏହାର ଅଂଶମାତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କର । ବହୁତ ବହୁତ ସଭ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କର ।

ବରଦାନ:- ସିଧାସଳଖ ପରମାତ୍ମ ଲାଇଟର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଲାଇଟ୍ ହାଉସ ହୁଅ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ସିଧାସଳଖ ପରମାତ୍ମ ଲାଇଟ ସହିତ ସଂଯୋଗ ରହିଛି । କେବଳ ସ୍ୱମାନର ସ୍ଥିତି ରୂପକ ସ୍ୱିଚକୁ ଡାଇରେକ୍ଟ ଲାଇନ୍ ସହିତ ଯୋଡିଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ କର ତେବେ ଲାଇଟ୍ ଆସିଯିବ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରକାଶକୁ ଲୁଚାଇ ଦେବାଭଳି ଯେତେ ବି ଘନକଳା ବାଦଲ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁ ତାହା ଦୂର ହୋଇଯିବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଜେ ତ ଆଲୋକରେ ରହିବ । ତା'ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବତୀଘର ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ତୁମେ ସ୍ୱପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତୀବ୍ର ହୁଅ ତେବେ ତୁମର ପ୍ରକମ୍ପନ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମାୟା ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****